

[A. M. Hansen.]

siger ens sunde Fornuft, at her maa man give op.

Men gaar det mon ikke paa lignende Maade ved en nærmere Betragtning af baade Skaarup og Ranum? For Skaarups Vedkommende var Udgifterne i 1930 overfor Folketingsudvalget anslaaet til 122 000 Kr. Nu stiller Udvalget Forslag om det dobbelte omtrent. Det er ikke underligt, at Ministeren saa spørger Rigsdagen: Er det forsvarligt at anvende saa mange Penge, eller kan man ikke anvende disse store Beløb paa en bedre Maade? Eller for Ranums Vedkommende — ja, da blev der kalkuleret 35 000 Kr., og nu foreslaas der 165 000 Kr., ja, helst 250 000 Kr., selvfølgelig fordi de Beregninger, der er foretaget nu, indbefatter Modernisering af disse forskellige Seminarier.

Den største Vanskelighed ved Spørgsmaalet om Nedlæggelse af Seminarierne ligger imidlertid i Hensynet til de mange, som har bygget Hjem i disse Seminariers Nærhed og har skabt sig en Levevej paa Basis af disse. For disse Mennesker vil der komme store Vanskeligheder. Forhenværende Forstander for Skaarup Seminarium, Dr. Edvard Larsen, har i „Fyens Vinstreblad“ givet en Skildring af disse Vanskeligheder, den samme Skildring, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen nu var inde paa. Men man maa jo haabe, hvis det bliver Enderesultatet, at disse Seminariebygninger ikke mere skal anvendes til Seminarier, at man da fra Statsadministrationens Side maa kunne tage disse Bygninger, baade Jonstrup, Skaarup og Ranum, i Brug paa en anden Maade, saa at der ikke slaas for meget i Stykker for de omboende Beboere, det er jo allerede sagt af den højtærede Minister i hans Forelæggelsestale.

Jeg vender mig saa til de Seminarier, der foreslaas bevaret. Her møder vi adskillige Vanskeligheder. Der er den store Mangel ved Planen, at de to store Dobbeltseminarier lægges i Sønderjylland, og Jelling, som tænkes bevaret som ensporet Seminarium, ligger jo ret nær ved disse, saaledes at vi faar to Dobbeltseminarier og et Enkeltseminarium i det sydlige Jylland og ingen i hele det øvrige Jylland.

Jeg synes ikke, det vil være muligt at løse Spørgsmaalet paa den Maade. Vilde det dog ikke være rimeligere eller ligefrem nødvendigt enten at lade Tønder Seminarium være ensporet, som det er, eller at nedlægge Jelling Seminarium og saa lægge et Seminarium i Nordjylland i Stedet for Ranum Seminarium?

Jeg kunde ikke tænke mig noget bedre Sted for et Seminarium i Nordjylland end Hjørring. Jeg har ingen som helst lokale Interesser, hvad Seminarier angaar, hverken dør eller andetsteds; derfor kan jeg saa frit nævne det, men rent geografisk set vilde jeg anse det for et godt Sted for et Seminarium. Her har vi den ikke for store Købstad og derfor let Adgang til Øvelser saavel i Købstadskoler som i de nærliggende Landsbyskoler. Der er allerede i Bemærkningerne til Lovforslaget peget paa, at der ikke alene bør være Lejlighed for de unge Seminarister til at uddanne sig i en Købstadskole, men at de ogsaa bør have Adgang til at faa Øvelse i Landsbyskolens Undervisning, og det er jo netop en Fordel, som den mindre Købstad frembyder, idet der i en mindre Købstad ikke er saa langt til de nærmest liggende Landsbyskoler. Dette er navnlig Tilfældet for Hjørrings Vedkommende. Men det er et Spørgsmaal af en saadan Art, at det lettere lader sig behandle og undersøge i et Udvalg.

Ligeledes er jeg betænkelig ved Forslaget om at lægge det sjællandske Seminarium hen til Slagelse, altsaa betydeligt længere bort fra København, end Jonstrup ligger. Fordelen ved at have et Seminarium i København eller Københavns Nærhed, f. Eks. paa Frederiksberg Slot, som er blevet nævnt fra denne Talerstol i Dag, finder jeg indlysende. Jonstrup begyndte jo sin Tilværelse her i København for 140 Aar siden, i 1791, i 1809 flyttede Seminariet ganske vist ud til det Sted, hvor det nu ligger, fordi man ansaa Københavns Nærhed for farlig for Elevernes Sædelighed. Jeg tror nu ikke paa nogen Fare i den Retning, men vilde anse det for meget praktisk, om et af Statens Seminarier kom til at ligge i eller ved Hovedstaden.

Man ser, at alene Hovedstadsseminarierne i 1930 demitterede 170 Elever. Det er altsaa en ikke lille Brøkdel af et Aars Lærerkøst, om jeg saa maa sige, der udgaar fra de københavnske Seminarier, og dette viser, at der hos Ungdommen er en Trang til at komme ind til Hovedstaden og studere dør. Her er der de rige Samlinger, her er der Adgang til mange Kulturgoder, derfor kunde jeg godt tænke mig, at man lagde et Seminarium i Hovedstaden.

Men skal det sjællandske Seminarium lægges ved en af de sjællandske Købstæder, vilde jeg gerne pege paa et bestemt Forhold. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han har forhørt sig eller tænker paa at forhøre sig, om Vordingborg Seminarium skulde være til Salg. Jeg kunde